

письмо словянський апостол Кирило. Називали то письмо глаголицею. Св. Кирило ширив християнство в словянських землях разом з своїм братом св. Методієм. Як лати пізнав добре словянську мову, забажав перевести біблію на мову народа, який навернув до християнської віри. Грецька азбука однак не вистарчала на відданє всіх звуків словянської мови, тому апостол сам уложив нову азбуку і разом з вірою ширив її між словянськими народами.

Кирило помер вже 869. р. в Римі, а Методій працював далше для тої самої ідеї і 871. р. охрестив князя Болгария І.

По смерті Методія 885. р. не удержався словянський обряд межи західними Слов'янами. Наслідник Методія, Горазд, опустил моравську державу та пішов до Болгарії, вже передше наверненої на східний обряд. З Болгарії ширився той обряд і письмо далше межи Слов'янами, що лишалися при східній церкві. Церковні книги списали тоді новим письмом словянським, кирилицею, яке уложив болгарський єпископ Климентій.

Кирилицю прийняли майже всі народи словянські, які признали обряд грецький. Глаголиця задержала ся лише в деяких католицьких церквах в Істрії, Кроації і Далматії. Росіяни прийняли були кирилицю, але Петро Великий казав то письмо 1704. р. ще скоротити і приновити до латинського письма. Переробили тоді не лише друковану азбуку, але також й писане письмо, гражданку. І ту змінену азбуку, прийняло багато народів словянських між иншими почасті Українці, Сербі, Болгари і ині. Румуни послуговувалися також до недавня тим письмом, аж в останніх часах прийняли латинську азбуку.

У західних Слов'ян, як Чехів, Словаків і Польків запровадила католицька церква при помочі клеру латинську азбуку. Латинської азбуки уживають ще Англійці, Французи, Італійці, Еспанці і почасті Німці. Німецького письма уживають ще Німці, Шведи і Данці. Греки пишуть своїм давнім письмом, Турки арабським, а Жида по часті своїм старим єврейським.

Взагалі на богатство письм впливає богатство мов на світі, яких є коло цілої тисячі.